

A pécsi szimfonikusok Kolozsváron

1994-ben jártam először Pécsen. Meglepett a város szép fekvése, akkurátus jól-rendeztettsége, kedves, mondhatni könnyű bájossága ahogyan a süvegszerű hegy elég meredek oldalában mind fennem kapaszkodik, mintha a kék ég végtelen magasságába szeretne belemerülni.

Kolozsvár zordonabb város. Világért sem olyan lírai mint Pécs. Pedig ez a mi völgyi katlanba belemélyülő településünk is a magasba kapaszkodik a feleki tető lejtős oldalán, valahogyan úgy, ahogyan azt Pécsen láttam, megéltem.

Ha Pécs egy lírai dalsokor, akkor Kolozsvár inkább drámai zongoraszonáta. És mivel az ellentétek között mindig nagy a vonzerő, e két világ szorosán is egybekapcsolódott az elmúlt évek során. Mindnyájunk öröme. Bár elég nagy a földrajzi távolság – majd egy napi autótút! – mégis élénk kapcsolat alakult ki közöttünk. Ez kulturális vonatkozásban is meghozta a maga eredményét. Nehéz lenne felsorolni mind azokat a rendezvényeket, amelyek kórusok vendégszereplésétől a mostani, május 14-i szimfonikus hangversenyig ezer színben, élményben hozták el számunkra Pécs szellemi és emberi világát. És vittük el mi magunk is a mi világunkat Pécsre. Jó ez a közelség. Termékenyítő! Ösztönző!

A pécsi szimfonikus zenekar szereplése nagy siker volt. Nagy siker egy olyan városban, amelyet két opera, egy nagy-szerű szimfonikus zenekar néhány kiváló,

külföldet járó kamarazenekar, kamaraegyüttes kényeztet el nap mint nap felhangzó európai színvonalú hangversenyeivel. És ha ehhez még hozzávesszük a kolozsvári Zeneakadémia heti hangversenyműsorát a kitűnőbbnél kitűnőbb szó-lóestekkel, kórusfellépésekkel, orgona-koncertekkel, a kép szélesre tárul előttünk. Íme, ebbe illeszkedett be a maga európai színvonalával a pécsiek nagyszerű szimfonikus estje.

Először Bartókot játszottak. A *Két képet*, a *Virágzás* és *A falu tánca* kora-bartóki remekét. Ez az immár klasszikus repertoárdarabként szereplő mű ritkán hangzik fel minálunk, ezért is voltunk oly hálásak a mű ihletett megszólaltatásáért. A mű költői mondanivalója maradéktalanul érvényesült.

A hagyományos hangverseny-szerkezetben soron következő Beethoven: *3. c-moll zongoraversenyét* Király Csaba játszotta a pécsi zenekar hajlékony, precíz kíséretével. A zongoraművész méltó képviselője a nagyhírű magyar zongoraiskolának. Játékát technikai biztonság, közvetlenül ható művészi kifejezőerő jellemzi. A ráadásul eljátszott *Bartók I. román tánca* főlényes virtuozitásáról is meggyőzte lelkes közönségét.

Csajkovszkij: *IV. szimfóniája* zárta a hangversenyt. HOWARD WILLIAMS a pécsiek immár több év óta vezető karmestere remekelt e sodró erejű, robbanó feszültségű zenedráma életre keltésével.

Nemkülönben a zenekar, amely a pillanatról pillanatra változó zenei képek hangulati és komoly hangszertechnikai problémákat felvillantó áradó sodrásában főlényes biztonsággal, művészettel bontotta ki a mű minden szépségét. Öröm volt hallgatni. Érthető, hogy két ráadást is kért a közönség.

Minden igazi, nagyszerű vendégszereplés friss levegőt is hoz magával művészi, szellemi életünkbe. Mintha csak tágra nyitnánk ablakainkat, hogy azon beáramoljon más tájak, emberek, vágyak, gondolatok sok színű élményanyaga. Mi leszünk, lettünk gazdagabbak tőle.

A magam részéről csak egy kis dolgot sajnáltam, hogy a zenekar nem hozott számunkra új magyar zenét. Ezt annál is inkább hiányoltam, mivel jól ismerem a pécsi szimfonikusok előadásában néhány új, *Balassa Sándor-mű* nagyszerű bemutatóját. A *Négy arcképre* gondolok – többek között! – amelynek első és utolsó darabja, Kőrösi Csoma Sándor, illetve Szabó Dezső zenei portréja a művet nagyon is összekapcsolja a mi szellemtörténeti hagyományainkkal. Érdekes lett volna meghallgatni előadásukban. Talán majd legközelebb. Mert reméljük és szeretnénk, hogy ezek a találkozások rendszeressé váljanak az örökös pénzgondok ellenére. A kultúra, igaz, sokba kerül, a kultúrátlanság még többre!

Terényi Ede

SIMONOV KARMESTER-KURZUS

A **Miskolci Szimfonikus Zenekar** idén harmadik alkalommal rendezi meg Yuri Simonov vezetésével Karmester mesterkurzusát. A kurzusra 38 fő jelentkezett 20 országot képviselve, akik közül 20 jelentkező vehet részt a foglalkozásokon. A kurzus a miskolci Szimfonikus Zenekar székházában kerül megrendezésre 1998. június 29-július 10-ig, amikor is a résztvevők d.e. 10 órától a zenekart d. u. 3 órától pedig a zongorát vezényelhetik.

Műsor: Beethoven: 3. szimfónia IV. tétel, Berlioz: Fantasztikus szimfónia I. tétel, Brahms szimfóniáinak III. tételei, Dvorak: IX. szimfónia (a teljes szimfónia), Mozart következő szimfóniáinak II. és III. tételei (D-dúr K.504., Es-dúr K.543., g-moll K.550., C-dúr K.551.), Mussorgsky: Egy éj a kopár hegyen, Rimsky-Korsakov: Szeherezade III. tétel,

Schumann: 4. Szimfónia I. tétel, Sosztakovics: 5. Szimfónia III. tétel,

Csajkovszkij: 5. Szimfónia II. tétel, valamint Wagner: Tannhäuser-nyitány.

A kurzus záróhangversenye a miskolci Nemzeti Színház Szabadtéri Színpadán lesz megrendezve, Beethoven: Hármaversenyét és Dvorák: IX. szimfóniáját vezényli Yuri Simonov.